

ועמד להכנס לחדרו כשהוא רואה את חס"ד. הוא סימן לו בידו (לאות ימה קrhoה?), והלה ענה שהנשימה הופסקה. א"ש פנה להרב חודקוב ולר' גורנער שעמדו מאחוריו ואמר להם שיביאו מיד את ד"ר זליקסון, וכשיבו, שיקראו לו. בנטים ר' זודל (קורינסקי) נסע להביא את ד"ר זליקסון אך עוד לפני שחזר הגיעה כבר הרבנית עם ד"ר זליקסון (כאמור, היא נסעה מיד להביאו), והד"ר והיא עלו למעלה וא"ש אחריהם.

א"ש הורה לבדוק את הלב, ד"ר

זליקסון בדק את הלב ואמר שהדופק פסק. שאל א"ש "אם

יכולים לתת אינשפְּרִיךְ" א"ך ד"ר זליקסון

עינה שהיומם הרופאים

צוחקים מזה ולא כדאי,

או א"ש אמר בתוקף "

"אייר האט א

איינשפְּרִיךְ" [האם

יש לך זוקיה!] א.א.

וללב), אז הוא חיפש

ותיק כדי חיפוש

אמר יזה בין כה

לא כדאי זה כבר

לא יעוזר, או

הרש"ג צעק עליו

ואמר לו "או" דעד

שוואגער הייסט

וואס טראקט

אייר" [כשגייסי

(א"ש) מצוה מה

הנק מההרהור], ובכל

זאת הוא לא מצא

את זה ושלח לר"ב

קלין להביא את זה.

ר"ב קלין נסע

במהירות גדולה לבתו

של ד"ר זליקסון להביא

את האינשפְּרִיךְ א"ך עד

שהביא את זה כבר היה

מאוחר וא"ש הורה "לכשות

את הפנים", וזה היה בשעה

7:20

לערך, ואמר לחס"ד לדודת ולהזכיר

"שהכהנים יצאו מן הבניין און ניט

פראווען [=ולא לעשות] הייטרים" וא"ז נודע

להתי ולכלום על ההשתלכות.

הרבי נתן תחוי כסתה פניה, וא"ש הסתובב אל הקיר ומוכה דמעותיו במطفחת, והנשימה הופסקה. מיד צלצלו להרבנית תחוי ולאחר מכן פנה א"ש אל הרש"ג ואמר לו לקרו את הרב יעקובסון מהחברה-קדישא, היוות והוא ידוע את המנהיגים (ר"ב קלין נסע להביאו), כן פנה א"ש לחס"ד והורה לו "להוציאו מיד את מיכלי החמצן מהבית,

פרסום ראשון

ירמן עשרה בטבת היתשל"א

לפנינו יומן שנכתב ע"י אחד התלמידים שלמד ב-567 בשנת

תשל"א, המתאר את הנגגות כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א

שבוע של עשרה בטבת * הדברים מובאים כלשונם, כפי

שנכתבו ע"י כותב היומן בגוף ראשון, עם הבורות קלות

בין ארכיחסים

הביא לדפוס: הרב שלום-יעקב חזון

א. אברהם

הרבי נתן נשימהacha (בקול חנוך) וארכוסה, והנשימה הופסקה. מיד צלצלו להרבנית תחוי והיא מיד נסעה מביתה לד"ר זליקסון כדי לחתתו ולהביאו ל-770-. חס"ד ירד במדרגות לכיוון גן-עדן התיכון. בדוק גם מ"ש את תפילה מעריב הרבנית נכחה, ואח"כ הלכה).

זה היה כבר שבועיים שהרבנית נחמה-דינה ע"ה הייתה אומרת לחס"ד הלברשטאטם: "מידארף אין פאקען דעם בעקלאן, מידארף פארען א הייס" [צרייך לארו א החבילות, צרייך לנוסע הביתה], והגס שהוא כתב לה מספר פעמים בפתח, והראה לה, שאנו נמצאים בבית, אבל היא בשלה, היא טוענת וחוזרת שואלת "אוואו אויז דער אוטומוביל, מידארף שיין פארען" [היכן המכונית, צרייך כבר לנוסע].

ביום שני ז' בטבת חל הרעה במחלה בריאותה, וכן מחלת הסוכר שהיא חוללה בזה מכבר התזקה, והקשטה עליה את הנשימה.

בימים הבאים בבוקר השכים היהת כבר הרבנית [חייה מושקע] שתחיי [ע"ה] אצל אמה (ככיתה ב-770), והיתה שם עד שעה מאוחרת אחרי הצהרים. ד"ר זליקסון [הורה]"ח ר' אברהם אבא זעליגזאן] היה בשעה 9:30 בבוקר ואמר שצרכיכם לחתת בדיקת דם. ואמנס: בשעה 11:00 בבוקר הגיע הרופא ולקח בדיקת דם, ואז צעה הרבנית מכבאים, אך ענייני מכאבים, ואז סגורות עוד מיום שני, ועד אז לא צעה הרבנית.

זאת הפעם הראשונה מיום שני שהיה מוציאה קול. היא שכובת על המיטה כשעוני סגורות והיא לא ישמע דבר. הבדיקה דם הראתה שיש לה סוכר ...250% בשעה 12:00 בצהרים עלה שוב ד"ר זליקסון ונתן לה תרופת מיוחדת והלך. בשעה 4:00 אחרי הצהרים כבר הלכה הרבנית תחוי היביטה, ולאחר מכן נפסקה הנשימה והרבנית הזקנה הכתילה. חס"ד הלברשטאט מסר לה מיד את החמצן והווטב לה במקצת. בשעה 6:00 בא פרופ' מיוחד לבדוק את הלב. הוא הציע להסעה לבית רפואי (וכן ייעץ כ"ק א"ש?), אך אחות הרבנית טענה שהיות והחומר הוא בלמעלה מ-40 מעלות או כדי להמתין ואח"כ להסעה לבית רפואי (כשהיא הפרופ' בחדר גם הרבנית נכחה, ואח"כ הלכה). בשעה 6:45

הבחורים", נכנסו עשרה בחורים והרב אמר "לקראת עוד אחד שיויה אחד-עשרה מושם אחד יכול להגיד לך", כשהנכנסו הבחורים הרבי סקר כל אחד מראשו ועד רגלו, וכן סט מעט הצדה בכדי שיוכלו להכנס. וכשהבחורים נדחפו (כפי עלו לעמלה מחמיישים בחורים וככל אחד רצה להיות מהערה) שאל אד"ש "דאש אין צען, דאס איי צען?" [=זה עשרה? זה עשרה?] (וכמובן שמיד ירדו יתר הבחורים למיטה).

הרשי"ג צלצל לבית-החיכים ודבר עם המנהלים, וכך שקבעו — שכלה ליד חמוטה — קנו את החלקה ליד קבר אל אדמור' הקודם. אח"כ שאל אד"ש את הרשי"ג "מתי לקבע את זמן ההלויי" והרשי"ג ענה: מיד בשעה עשר, אד"ש אמר לו "שזה מדי מוקדם ומשום כבוד המת צריך לתת שhort שיגיע קהל רב ממקומות רחוקים, אבל גם לא צרייכים לקבוע זמן מאוחר, בכדי שיוכלו לשבת חצי שעה שיחשב היום ליום מתוך השבעה ימים", הרבי יעקבו הצעיז את השעה 12:00 ואד"ש שאל "אם זה לא מדי מאוחר שעוד יספיקו לחזור ולשבת חצי שעה", הרבי יעקבו אמר שפה שהוא חושב, יוכל לחזור בשעה 2:00, הרשי"ג העיר "הריי 1:00 עד 12:00 זה לא כאן", אז אד"ש שלח את ר' חיים ברוך לטפלן ולודא את מג האיר מחר. הוא חזר והודיעו שמוג האיר יהיה קר ויבש, ז.א. שהנסעה תוכל להיות מהירה (מנוי שלא ירד גשמי).

♦♦♦
אד"ש המשיך להסתובב כל הזמן בפרוזדור כשידייו מאחוריו אחת בתוך השניה לחוץות והלך בין חדר והידיות לחדר של הנפטרת והלך כל הזמן בפנים רציניות, ובכמה פעמים מתי שהגע ליד חדרו של הרבי הקודם, נעמד לרגע בביטול מביל לנוע ואח"כ המשיך להסתובב (דרך אגב, הרבנית תחיה עד מהה כה זמני ולא השמיעה קול ולא הגה ולא הזילה דעתה, היא עד מהה דום כל הזמן מול אמה נ"ע). בזמן שאד"ש הלך כל הזמן בין חדר הידיות לבין חדר הנפטרת, נגשה אליו אחות הרבנית ואמרה שצרכיקם להודיע להרב"ץ שניאורסאהן (מארך הקדש) את הרבנית נ"ע, ואד"ש ענה "צוליב וואס דארף

אמר בטלפון לרבי יעקבו את הפסוקים בשעה שמרידים מהמיטה, ובאותו זמן הורה אד"ש לר' חיים ברוך "להביא תבן", ר' חיים ברוך לך מטאטה חתק תבן, ושם על המיטה.

לאחר מכן אמר אד"ש לרבי יעקבו "לקראת נשים ולפניהם שירידו מהמטה שהוא איתם ויאמר אתם את הפסוקים" וכך היה. אח"כ יצא הרבי יעקבו מהחדר והנשים הורידו מהמטה את הרבנית ע"ה, וסידרו אותה על הריצפה, והזdkiko נרות על הפמוטים הנמצאים בחדר היכן שאוכלים ביו"ט. בזמן שסידרו אותה על הריצפה הביא הרשי"ג לרבי את מפת בית-החיכים ואד"ש עין בוהה חמץ-שד דקota. אח"כ שאל אד"ש את הרבי יעקבו "אם

לסגור את הסטים [=ההסקה], לפתח את החלונות שיהיה קר, ושיכסה את המראות, ובאם יש תמןנות גם את זה לכיסות". בinityim הגע הרבי יעקבו והורה לו "לקראת נשוי חברא-קדישא".

אח"כ שאל אד"ש "אצל מי נמצאים המפתחות של השולחן בחדר היחידות של אדמור' הקודם", ענו לו שזה נמצא אצל האחות הרבנית. היא מסרה את המפתחות, ואד"ש אמר "שבמגירה בשלוחן נמצא הבד הלבן לתכריים, וכן העפר מארץ הקדש שאדמור' הקודם הביא". הר' ליברמן נכנס והביא את הבד לתכריים ואמר שאת העפר הוא לא מצוי, אז אד"ש אמר לו "זהה צrisk להיות בעטיפה צחובה", הוא חזר שוב וחיפש ולא מצא, אז אד"ש אמר "שיכփשו בארכון של הכתבים" וגם שם לא מצאו. בinityim ר' חיים ברוך [הלבושים] שהיה במקום אמר שזכרו לו שזה נמצא במקום כלשהו, והוא חפש ומצא את זה בחדר היכן שאוכלים ביו"ט והביא את זה לחדר זהה היה בשקיית אדומה. אד"ש אמר לו "שהוא לא יודע אם זה מה שהיה פעם".

בכל אופןשמו את הבד על המיטה ואד"ש אמר "ישימו את זה במקום בטוח יותר היום ויכל לבוא אחד פון שפץ חייד"... רק הניחו את זה אחרי כן בחדר היחידות.

אח"כ ירדו הרבי יעקבו וחס"ד למיטה. ואמרו שאד"ש אמר שייעלו לא יותר מעשרה. מיד רצו מכל היכיווים לעבר החדר, חלקים דרך המדרגות וחלקים דרך המעלית אלם אלה שבמעלית חזרו אח"כ כל עוממת שבאו. אח"כ פנה אד"ש אל הרבי יעקבו ואמר לו "צעריך להעמיד אחד שישגיח כל הלילה שהיהו אחד-עשרה איש כל הזמן וכן להחליף את הנורות הדודניים". חס"ד אמר לאד"ש שהוא מוכן ליטול אחריות על כל הניל.

עד העת הזו היה אד"ש כל הזמן בחדר, ועתה הוא יצא והלך לכיוון הטלפון במסדרון שם היה הרבי יעקבו שכן היה, הרשי"ג אמר אלי יעקב סימפסון [הרהי"ח ר' אליעי יעקב סימפסון ע"ה] לשאול את המנהגים בזמן שמורידים את הנפטרת מהמטה, וכן שיקרא מיד לעשרה בחורים שיילו". הרבי יעקב סימפסון

ארבעה נרות). כשהגיעעה השעה 5:00 חלק מהשמורת ירדו למטה ואני המשכתי לאמר תהלים עד שעה 6:00 בערך עד שמשהו רמזו, לי יצא ואtan מוקם לעוד מישחו להכנס, כਮון שיצאת בלילה ברירה. ירדתי ל-770 ליאול ונמנמתי מעט. בשעה 6:30 נערך מניין מבין אלה שהיו צריכים לצאת לישע ולחפור את הקבר.

בשעה 7:30 נשעה מכונית עם בחורים לחפור את הקבר (בניהם היו המופיע רшиб'ב ליפסקר, הת'ל. טיטלבומים, הת'ב. לוין, הת'י. ג'. ליפסקר, והת'י. ב. בוימגרון), הם חזרו לתפילה שחרית.

لتפילה שחרית אד"ש נכנס קריגיל לסליחות [של עשרה בטבת], ביאבינו מלכני ובירחמןא דענני לא שרוו. בקריאת התורה לא היו הכהנים, קראו לישראל, וכן בעלייה השניה. בזמן העליה השניה סובב אד"ש פניו עבר הקיר (שתלי עליו השעון) ושם הייתה תליה המודעה על זמן ההלוי, קרא את השקט, ורק נשמע רחש הבחרים שפטותיהם מהתפרץ בבכי מר.

לשישי קראו את אד"ש, אד"ש נינש עבר הס"ת כဆיסדור בין ידיו. הניח את הסידור ליד הס"ת ובירך, היה נדמה שהוא לא הקול של הרבי כפי שתמיד הוא עולה ביום חול, לאחר קריית התורה אד"ש אמר חצי קדיש. לאחר שיר של יוס; קוה; עליינו; תהילים; אד"ש אמר את כל הקדושים. כשהגיעו לשניות סובב אד"ש פניו לעבר החזן והמתין. רמזו לחזן שיאמר את המשניות וכיו', ולאחר מכן אמר אד"ש קדיש יתום, ונכנס לחדרו.

בשעה 12:00 בדיקן צבא קהל רב ועצום מול בניין 770. המשטרת הקימה מחסומים במקומות מסוימים. עשרה אוטובוסים הגיעו ממוקמות שונות, בין הקהלה היו רבים שהגיעו מכל רוחבי ארחה'ב.

דקות מספר לאחר השעה 12:00 יצאוראשונה הרבנית ואחותה, לאחריה העוזרות (שבudo בבית), ולאחריהן נשי החברא-קדישא. הרבנית נכנסה עם אחותה למזכונית של הרבנית תחני נהוגה בידי ר'ב קלין. כמה דקות לאחר מכן יצא הארון נישא בידי כמה מאג'ש (בניהם הרב ב. גורודצקי, הר' ב. אלטהוזן, הר' ז. בלוסובסקי, הר' ל. ביסטרצקי, הר' ג. דוכמן, והר' ל. מוצ'יקין) הכניסו את הארון למזכונית (סטישן-וואגן) שחנתה מול 770 (ר'י קלר היה הנהג). אחרי הארון הלכו אד"ש, הרב חודקוב, הרש'ג,

מים, אז הלק עוד פסיעה, וחשב, חזר בחזרה ונטל ידיו ג' פעמים. ולמרות שנותר בספל מעט מים אד"ש שפך את זה על הריצה, ולא נטל עמו זה. אח"כ נכנס ל-770 לאל, התישב לומר יושב בסתרו, וכשком מהפסל יצא מהביבהן"ס, ראה — על המזוקם שיושב בימאות החול במנוחה — שיש מודעות על זמן ההלווי, אד"ש נעצר וקורא את המודעה, אח"כ נכנס לחדרו, שהוא שם מעט דקות, יצא ונסע הביתה.

בערך 8:00 התכנסו כל התא ש-770 לאמירת תהילים, בד בבד נערכה רשות המשמרות לאמירת תהילים (בחליך נפל משעה 5:00–4:00) כן נערכה רשות חלוקת המשניות לסייעו ליום ד' יום השבעי (מהשבועה. אני לך תמי משלנית פסחים).

אד"ש ירד לחדר בשעה 8:45 לערך. בשעה 11:00 עלה אד"ש למלחה [לכונה השנייה לדרתו של כי'ק אדמורי הריני'ץ] וכל המשפחה [שגרים בקומה השלישית] ירדו לחדר הנמצא ליד החדר שאוכלמים ביוט', ושם קראו את הצוואות.

בשעה 10:30 בערך ירד הר' יעקבsson

הרשות צעק עליו ואמר לו "אז דען שואגער הייסט וואס טראקט איר" [=כשגייסי (אד"ש)] מצווה מה הנך מהריה?

מלמלו כל הזמן תהילים, וכן נשמעה שריקת הרוח מבחווץ.

נכנסתי בלאט לחדר והתחלתי באמירת תהילים, חלק מהבחורים (מאלו ששימיו את המשמרת), החלו לרדת למטה ונשארכו בערך שטים-עשרה בחורים, מפעם לפעם הצטי במבט חטוף לעבר המתරחש בחדר. הבחורים עמדו סמוך לקיר עד ליד החלון מההנינה בחדר. מצד ימין נח הארון (כמודמי על כסא), מצד שמאל היו שתי המטות, המטה של הרבנית נ"ע עמדה מעט אלכסונית, בין שתי המטות היה שולחן ועליו עמדנו מנורה בת שתי קנים, וכן שעון קטן.

המשכתי לומר תהילים ולבי רעד במקצת, מפעם לפעם הגיעו התא התי חס"ד וסקר את הנוכחים וכן הסתכל על הנרות שעמדו מעל ראשה של הרבנית (ונרות היו מסודרים בצדקה כזו: באמצע הייתה מנורה בת שלשה קנים ועל ראה האמצעי היה דלوك נר אחד, משתי הצדדים היו זוג פמוטים ועליהם דלקו ביסטרצקי, הר' ג. דוכמן, והר' ל. מוצ'יקין) חנתה מול 770 (ר'י קלר היה הנהג). אחרי מילוי, ופנה了出来.

לחפש שולחן עבור הארון, ולבסוף הוא לכא את השולחן שהיה בזאל לעמלה שהזה היה השולחן של אד"ש, ואח"כ השתמשו בו לאכילת מזונות ולשתייה תה בכל בוקר לפני חסידות. ומה עשו את הארון. אח"כ ירד אד"ש לחדרו ובשעה 1:00 אחר חצות השיע ר'ב קלין את הרבנית תחמי לביתה.

בסביבות 1:20 נכנס ר'יל גורנו עם המכתבים לחדרו של אד"ש וכן הכנס עמו את הרשימה של משמרות התא לאמירת תהילים במשך הלילה עד השעה 12:00 בצהרים, הרשימה הייתה כנ"ל: מהחל עד השעה 6:00 כל שעה משמרות, ולאחר מכן עד השעה 12:00 כל חי שעה משמרות. אד"ש הכניס את המכתבים וכן את הרשימה לכיס מעילו, ופנה了出来.

בשעה 1:25 יצא אד"ש מ-770 כשבדענו לכלת הביתה, וראה שכל הקהל עומד ומচכה ומסתכל מארחיו, ירד את המדרגות של 770 ונונה מעת לעד ימין וראה שמנוח שספל עם

צפונית-מערבית עמד כסא גלגלים, הסטנدر של אד"ש עמד סמוך לפתח בצד דרום, אלו שהתפללו בהמנון עמדו בחזci גורן מאחורי השולחן. במנחה כשנכנס אד"ש הוא לא נכנס והסתובב ישר לעבר הסטנדר, אלא נכנס, סובב פניו לעבר השולחן, ואח"כ פנה למזרחה אל הסטנדר.

ש"ק בוקר:

אד"ש התפלל בבייחמ"ר למטה. עלה למפטיר, הכל כרגיל. בinternים היו שמוות בוגע להתוועדות, חלק טענו שהייה רק מאמר, חלק סברו שתהיה התוועדות קקרה. למעשה: לא הייתה כלל התוועדות (ואך לא מאמר), אך למרות שהכריזו על זמן המנחה עד נשארו רבים מאנ"ש-ב-770 עד שад"ש הלך לבתו, ואז נודע בבירור שלא תיערך התוועדות.

מנחה שוב התפלל אד"ש בחדר היחידות של אדמ"ר הקודם, וכן למערב. מושך"ק יצא אד"ש לקידוש הלבנה ונסע

הקרשים, והוירדו את הגופה. כבר ירדו הר' ל. ביסטריצקי והר' ל. מוצקין. על הגופה הניחו את הארון (מהשולון שיי של אד"ש) בלי הדוף התחתון, אלא הנפרטה על ה الكرקע. אד"ש ליה את חפירה שהיתה מונחת על ה الكرקע, ושפק בעוזתה עפר כי פעם, אח"כ כיסו גם אנ"ש (הבחורים לא יכולו הגיעו למקום).

(דרך אגב, הקבר הוא מול הכנסת לאוהל, ז.א. בחלקת עזרת-נשים, ליד קבר הרבנית הヅקה, אמו של אדמ"ר מורהי"ץ). לאחר כל סדר הקבורה נכנס אד"ש לאוהל ושהה מספר דקות, יצא ונכנס למוניותו באותו סדר (כמו שנseau לבית-החיים).

אד"ש הגיע ל-770, יצא ממכוניתו עם והמתין לרבענית ואחותה שיטלו ידיהם ויכנסו ל-770, לאחר מכן מכאן התקדם אד"ש לכיוון הפתח, נטל ידיו מהספל שהיא כבר מוכן ונכנס לואל, אמר יושב בסתרי ונכנס לחדרו.

הר"ש לוייטין, הרב יעקבסון, הרב סימפסון, וכל זקני אנ"ש. הארון הוסע ואד"ש הלך אחורי הארון כשל הקהל אחריו. אד"ש הלך עד חצי הבלוק בין קינגסטון לאולבני, וריי יודל (קרינסקי) נושא עם המכונית (ריקה) אחורי אד"ש. שוטרים רבים השליטו סדר במקום.

כשר' יודל עמד להסיע את אד"ש, הסטובב אד"ש אל הרשי"ג ואמר לו שיכנס למוניות והרשי"ג לא רצה, אז אד"ש נכנס פנימה כמעט עד הסוף, אחורי נכס הרב חודקוב, וכשהרשי"ג היה צרעק להכנס אז הרבי זו כמעט עד הסוף והרכיב את משקפיו ואמר...?) וההלווי החלה לו.

בתחילה נסעה מכונית משטרה באורות דולקים וצופרים, לאחריה נסעה המכונית עם הארון, אחורי המכונית של אד"ש, המכונית של הרבנית, אחורי המכונית של אנ"ש שמספָרְן היה בערך כמאה, ולאחריה האוטובוסים שמספרו מונה עשרה בערך, מבון שההלווי לא נעצרה אף רמזו, והמשיכו ישר לבית העליון.

שמעתי מאחד (כנראה שעמם מהר"ש לוייטן שהיה במכונית של אד"ש), שבנסעה אמר הרשי"ג לאד"ש שהוא יתפלל לפני העמוד, ענה לו אד"ש שהוא יתפלל לפני העמוד, וכך זה נמשך חליפות כמה פעמים עד שאד"ש לחש משחו לרשי"ג, ואמר הרשי"ג אי מושם הוא ניחא לי.

כשהגינו לבית החיים נכנסו בכניסה הראשית רק ארבעה מכוניות — מכונית המשטרה, המכונית עם הארון, המכונית של אד"ש והמכונית של הרבנית (וכן המכונית של ריעי לישער). שאר מכוניות אנ"ש המשיכו לעבר הכנסה הצדית היכן שחונים תמיד כשמגיעים לאוהל, והלכו ברגל עד לאוהל.

ליד המשרד של בית-החיים עמדו המכונית וסידרו את הרשyon, לאחר מכן נשאו את הארון אותם שנשאו מלתקילה ועוד נוספו בחורים לישא את הארון מפתח בבית-החיים עד לקבר (ליד האוהל), ואד"ש נסע במכוניתו עד לאוהל ואחורי מכונית הרבנית. הגיעו לאוהל. בסביבה הסטובבו סדרנים לשמרו על הסדר וכן סדרנים שלא יוכלו לצלם [בחלוויות הרבנית חנה ע"ה, הקפיד הרבי על כך שצילמו, וכעת הקפיד שלא לצלם], הבחורים עמדו מחוץ לדoor.

התעסקים בארון היו הר' ז. דוכמן, הר' ב. אלטהייז, הר' ל. מוצקין, והר' ל. ביסטריצקי. פתחו את הארון והביאו את

אד"ש אמר "שבמגירה בשולחן נמצא הבד הלבן לתוכיכים, וכן העפר מארץ הקודש שאדמ"ר הקודם הביא"

מנחה בשעה 3:15, היא נערכה למלחה בחדר היחידות של אדמ"ר הקודם, העלו לאד"ש את הסטנדר, והרשי"ג ניגש להתפלל לפני העמוד. בקריאת התורה אד"ש לא עלה למפטיר (דרשו ה'), ומשום כך התנדג גם הרשי"ג עלות (למפטיר), ולבסוף קראו להר' בעריל ריבקון לעלות למפטיר. את הקדושים כבבוקר, שאד"ש אמר את כל הקדושים). לתפילה מתנה על התה' שהגינו ממנטוריאל. לעריב על התה' דנוארק, וכן גם עתה במערב התפלל הרשי"ג לפני העמוד, ואמר את הקדושים (ושוב הרשי"ג בלבד).

יום ועש"ק פרשת ויחי:

لتפילה שחרית לא עלה אד"ש. במנחה וכן בקבלה-שבת התפלל אד"ש למלחה בחדר היחידות (הסדר היה כך: באמצע החדר עמד השולחן של הרבבי הקודם, ולידו הכסא, בקרן

